

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/39/EU,

annettu 12 päivänä elokuuta 2013,

direktiivien 2000/60/EY ja 2008/105/EY muuttamisesta vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pintavesien kemiallinen pilaantuminen on uhka vesiympäristölle, ja se voi aiheuttaa muun muassa välitöntä ja kroonista myrkyllisyyttä vesielioissä, pilaavien aineiden kertymistä ekosysteemiin sekä luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä, ja se on uhka myös ihmisten terveydelle. Ensisijaisesti olisi selvitettävä pilaantumisen syyt, ja pilaavien aineiden päästöihin olisi puuttuttava niiden lähteellä sekä taloudelliselta että ympäristön kannalta mahdollisimman tehokkaasti.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti unionin ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin olisi ryhdyttävä, ympäristövahingot olisi torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan olisi maksettava.

(3) Jäteveden käsittely voi olla hyvin kallista. Innovatiivisen vedenkäsittelyteknologian kehittämistä voitaisiin kannustaa, jotta voidaan edistää jäteveden käsittelyä, joka on edullisempaa ja kustannustehokkaampaa.

(4) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/60/EY ⁽⁴⁾ luodaan strategia vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi. Strategiaan kuuluu prioriteettiaineiden yksilöiminen niiden aineiden joukosta, joista aiheutuu unionin tasolla merkittävä riski vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä. Vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 2455/2001/EY ⁽⁵⁾ määritettiin ensimmäinen luettelo 33 aineesta tai aineryhmästä, jotka priorisoitiin unionin tasolla direktiivin 2000/60/EY liitteessä X.

(5) Ympäristölaatuunormeista vesipolitiikan alalla 16 päivänä joulukuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/105/EY ⁽⁶⁾ asetetaan direktiivin 2000/60/EY mukaisesti päätöksessä N:o 2455/2001/EY yksilöityjen, unionin tasolla säänneltyjen 33 prioriteettiaineen ja kahdeksan muun pilaavan aineen ympäristölaatuunormit.

(6) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklan 3 kohdan mukaan unioni ottaa ympäristöpolitiikkaansa valmistellessaan huomioon saatavilla olevat tieteelliset ja tekniset tiedot, ympäristöolot unionin eri alueilla, toimien toteuttamisesta tai toteuttamatta jättämisestä mahdollisesti johtuvat edut ja kustannukset sekä unionin taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen kokonaisuutena ja unionin eri alueiden tasapainoisen kehityksen. Tieteelliset, ympäristöön liittyvät sekä sosioekonomiset tekijät, kuten ihmisten terveys, olisi otettava huomioon kehitettäessä pintavesien kemiallisen pilaantumisen ehkäisemistä ja vähentämistä koskevaa kustannustehokasta ja

⁽¹⁾ EUVL C 229, 31.7.2012, s. 116.

⁽²⁾ EUVL C 17, 19.1.2013, s. 91.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 2. heinäkuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. heinäkuuta 2013.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 84.

suhteutettua politiikkaa, esimerkiksi tarkistettaessa direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdan mukaisesti prioriteettiaineiden luettelo. Tässä tarkoituksessa olisi sovellettava johdonmukaisesti direktiivin 2000/60/EY mukaista saastuttaja maksaa -periaatetta.

- (7) Komissio on tarkistanut prioriteettiaineiden luettelon direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdan ja direktiivin 2008/105/EY 8 artiklan mukaisesti ja päätenyt siihen, että on tarkoituksenmukaista muuttaa prioriteettiaineiden luettelo yksilöimällä uusia prioriteettiaineita unionin tason ensisijaisia toimia varten, asettamalla näille vastikään yksilöidyille aineille ympäristölaatuunormit, tarkistamalla joidenkin olemassa olevien aineiden ympäristölaatuunormit tieteen kehityksen mukaisesti ja asettamalla eliöstöä koskevat ympäristölaatuunormit joillekin olemassa oleville ja vastikään yksilöidyille prioriteettiaineille.
- (8) Prioriteettiaineluettelon tarkistamisen tueksi on kuultu laajasti komission yksiköiden, jäsenvaltioiden, sidosryhmien ja terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevän tiedekomitean asiantuntijoita.
- (9) Olemassa olevia prioriteettiaineita koskevat tarkistettavat ympäristölaatuunormit olisi otettava huomioon ensimmäistä kertaa kauden 2015–2021 vesipiirien hoitosuunnitelmissa. Vastikään yksilöidyt prioriteettiaineet ja niiden ympäristölaatuunormit olisi otettava huomioon täydentäviä toimenpideohjelmiä laadittaessa ja alustavissa toimenpideohjelmissä, jotka on määrä toimittaa vuoden 2018 loppuun mennessä. Pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttamiseksi olisi olemassa olevia prioriteettiaineita koskevat tarkistettavat ympäristölaatuunormit täytettävä vuoden 2021 loppuun mennessä ja vastikään yksilöityjä prioriteettiaineita koskevat ympäristölaatuunormit vuoden 2027 loppuun mennessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 4–9 kohdan soveltamista, mukaan lukien säännökset, jotka koskevat pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttamisen määräjän jatkamista tai vähemmän tiukkojen ympäristötaavoitteiden saavuttamista tietyissä vesimuodostumissa suhteettomien kustannusten ja/tai sosioekonomisen tarpeen vuoksi edellyttäen, ettei asianomaisten vesimuodostumien tila huonone edelleen. Pintaveden kemiallisen tilan määrittely direktiivin 2000/60/EY 4 artiklassa säädettyyn määräaikaan vuonna 2015 mennessä olisi sen vuoksi perustettava ainoastaan direktiivin 2008/105/EY, sellaisena kuin se oli voimassa 13 päivänä tammikuuta 2009, esitettyihin aineisiin ja ympäristölaatuunormeihin, jolleivät nuo ympäristölaatuunormit ole tämän direktiivin nojalla tarkistettuja ympäristölaatuunormeja tiukempia, jolloin olisi sovellettava jälkimmäisiä.
- (10) Direktiivin 2000/60/EY antamisen jälkeen on sen 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti hyväksytty useita unionin

säädöksiä, joissa on kyse yksittäisten prioriteettiaineiden valvonnasta. Lisäksi monet ympäristönsuojelutoimenpiteet kuuluvat muun olemassa olevan unionin oikeuden soveltamisalaan. Jos direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 1 kohdassa säädetyt tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaasti nykyisillä välineillä, etusijalle olisi asetettava näiden olemassa olevien välineiden täytäntöönpano ja tarkistaminen uusien keinojen luomisen sijaan. Aineen sisällyttäminen direktiivin 2000/60/EY liitteeseen X ei rajoita kasvin- ja eläinlajien ympäristönsuojelutoimenpiteiden markkinoille saattamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009⁽¹⁾ soveltamista.

- (11) Jotta direktiivin 2000/60/EY, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽²⁾ ja asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön välistä yhteensovittamista voidaan parantaa, olisi tutkittava synergiamahdollisuuksia sellaisten alojen löytämiseksi, joilla direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanon kautta saatua tietoa olisi mahdollista käyttää tukemaan REACH-järjestelmää ja muita asiaankuuluvia aineiden arviointimenettelyjä, ja toisaalta taas sellaisten alojen löytämiseksi, joilla REACHin ja asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön mukaisia aineiden arviointeja varten tuotettua tietoa voidaan käyttää tukemaan direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanoa, mukaan lukien kyseisen direktiivin 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tärkeysjärjestyksen asettaminen.
- (12) Prioriteettiaineiden aiheuttamaa pilaantumista voidaan asteittain vähentää ja vaarallisten prioriteettiaineiden päätöt ja häviöt voidaan lopettaa kerralla tai vaiheittain direktiivissä 2000/60/EY edellytetyllä tavalla usein kustannustehokkaimmin lähteellä unionin ainekohtaisiin erityistoimenpitein, joista säädetään muun muassa asetuksissa (EY) N:o 1907/2006, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 528/2012⁽³⁾ tai direktiiveissä 2001/82/EY⁽⁴⁾, 2001/83/EY⁽⁵⁾ tai 2010/75/EU⁽⁶⁾. Mainittujen säästöjen, direktiivin 2000/60/EY ja muun asiaankuuluvan lainsäädännön välistä johdonmukaisuutta pitäisi siksi parantaa, jotta voidaan varmistaa lähteellä tapahtuvan vähentämisen menetelmien asianmukainen soveltaminen. Jos direktiivin 2000/60/EY liitteen X säännöllisestä tarkistamisesta ja käytettävissä olevista seurantatiedoista ilmenee, että unionin tai jäsenvaltion tasolla käyttöön otetut toimenpiteet ovat riittämättömät tietyjen prioriteettiaineiden ympäristölaatuunormien tai tietyjen vaarallisten

(1) EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

(2) EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

(5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

prioriteettiaineiden käytön lopettamista tai asteittain käytöstä poistamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, unionin tai jäsenvaltion tasolla olisi toteutettava asianmukaisia toimia direktiivin 2000/60/EY tavoitteiden saavuttamiseksi, ottaen huomioon asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti suoritettavat riskinarvioinnit, sosioekonomiset ja kustannushyötyanalyysit sekä vaihtoehtojen saatavuus.

- (13) Sen jälkeen kun direktiivin 2000/60/EY liitteessä X luetteluille 33 prioriteettiaineelle on johdettu ympäristönläätunormit, on tehty useita olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽¹⁾, joka on myöhemmin korvattu asetuksella (EY) N:o 1907/2006, mukaisia riskiarviointoja. Joidenkin olemassa olevien aineiden ympäristönläätunormit olisi tarkistettava, jotta voidaan varmistaa asianmukainen suojelun taso ja saattaa ympäristönläätunormit ajan tasalle vesiympäristölle ja sen välityksellä aiheutuvia riskejä koskevan uusinman tieteellisen ja teknisen tietämyksen mukaisesti.
- (14) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen lähestymistapojen avulla on yksilöity ja määritelty prioriteettiaineiksi uusia aineita, jotka aiheuttavat unionin tasolla merkittävän riskin vesiympäristölle tai sen välityksellä, ja ne olisi lisättävä prioriteettiaineiden luetteloon. Näiden aineiden ympäristönläätunormien johtamisessa on otettu huomioon uusin käytettävissä oleva tieteellinen ja tekninen tietämys.
- (15) Lääkejäämien aiheuttama vesistöjen ja maaperän pilaantuminen on esiin nouseva ympäristöongelma. Lääkkeiden vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheuttaman riskin arvioinnissa ja valvonnassa olisi kiinnitettävä riittävästi huomiota unionin ympäristötavoitteisiin. Tähän ongelmaan puuttumiseksi komission olisi tutkittava lääkkeiden ympäristövaikutusten riskejä ja analysoitava voimassa olevan lainsäädännön merkitystä ja tehokkuutta suojehtaessa vesiympäristöä ja ihmisten terveyttä vesiympäristön välityksellä.
- (16) Ympäristönläätunormien laatiminen vaarallisille prioriteettiaineille on yleensä paljon epävarmempaa kuin prioriteettiaineille, mutta tällaiset ympäristönläätunormit toimivat kuitenkin vertailukohtana arvioitaessa pintaveden hyvän kemiallisen tilan tavoitteen saavuttamista sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2000/60/EY 2 artiklan 24 alakohdassa ja 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdassa. Ympäristön ja ihmisten terveyden riittävän suojelun varmistamiseksi olisi kuitenkin pyrittävä myös vaarallisten prioriteettiaineiden päästöjen ja häviöiden lopettamiseen kerralla tai vaiheittain direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisesti.
- (17) Pilaavien aineiden käyttäytymisestä ja vaikutuksista vedessä on saatu viime vuosina runsaasti uutta tutkimustietoa. Tiedetään entistä enemmän siitä, missä vesiympäristön osassa (vedessä, sedimentissä vai eliöstössä, jäljempänä 'matriisi') ainetta todennäköisesti on ja missä sen pitoisuus siten on todennäköisimmin mitattavissa. Jotkin voimakkaasti vettä karkkavat aineet kertyvät eliöstöön, ja niitä on edistyneimmilläänkin analyysitekniikoilla vaikea havaita vedessä. Tällaisille aineille olisi asetettava eliöstöä koskeva ympäristönläätunormi. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus soveltaa joustavasti vaihtoehtoisen matriisin ympäristönläätunormia tai tarvittaessa vaihtoehtoista eliöstön taksonia, esimerkiksi alajaksoa Crustacea, parafyleettistä ryhmää "kalat", luokkaa Cephalopoda tai luokkaa Bivalvia (simpukat), jotta ne voisivat hyödyntää seurantastrategiaansa ja sopeuttaa sen paikallisiin olosuhteisiin, edellyttäen, että ympäristönläätunormin ja jäsenvaltioiden soveltaman seurantajärjestelmän avulla saavutetaan yhtä hyvä suojelun taso kuin tässä direktiivissä säädetyn ympäristönläätunormin ja matriisin avulla.
- (18) Uudet seurantamenetelmät kuten passiivinen näytteenotto ja muut välineet ovat osoittautuneet lupaaviksi tulevaisuuden käyttöä ajatellen, joten niiden kehittämistä olisi jatkettava.
- (19) Veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti 31 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission direktiivissä 2009/90/EY⁽²⁾ asetetaan veden tilan seurantaan käytettyjen analyysimenetelmien suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset. Nämä vaatimukset takaavat merkityksellisen ja asiaankuuluvan seurantatiedon saannin, koska ne edellyttävät sellaisten analyysimenetelmien käyttöä, jotka ovat riittävän herkkiä varmistamaan ympäristönläätunormien kaikkien ylitysten luotettavan havaitsemisen ja mittaamisen. Jäsenvaltioiden olisi sallittava suorittaa seuranta muillakin kuin tässä direktiivissä määriteltyillä seurantamatriiseilla tai eliöstön taksonilla vain, jos käytetty analyysimenetelmä täyttää direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa säädettyt kyseisen ympäristönläätunormin ja matriisin tai eliöstön taksonin suorituskyvyn vähimmäisvaatimukset, tai jos se on vähintään yhtä suorituskykyinen kuin tässä direktiivissä yksilöity ympäristönläätunormille ja matriisille tai eliöstön taksonille käytettävissä oleva menetelmä.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyy haasteita, joita ovat tieteellisten, teknisten ja käytännön kysymysten mahdollisten ratkaisujen moninaisuus ja seurantamenetelmien kehittämisen keskeneräisyys sekä inhimillisten ja taloudellisten resurssien asettamat rajoitukset. Joidenkin näiden haasteiden käsittelemiseksi olisi tuettava seurantastrategioiden ja analyysimenetelmien kehittämistä direktiivin 2000/60/EY yhteisen täytäntöönpanostrategian puitteissa tapahtuvalla asiantuntijaryhmien teknisellä työskentelyllä.

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36.

- (21) Hitaasti hajoavia, biokertyviä ja myrkyllisiä aineita (PBT-aineita) ja muita aineita, jotka käyttäytyvät PBT-aineiden tavoin, saattaa löytyä vuosikymmenien ajan vesiympäristöstä merkittävän riskin aiheuttavina pitoisuuksina, vaikka mittavia toimenpiteitä tällaisten aineiden päästöjen vähentämiseksi tai poistamiseksi on jo toteutettu. Osa niistä voi myös kulkeutua pitkiä matkoja, ja niitä esiintyy hyvin yleisesti ympäristössä. Monet näistä aineista kuuluvat olemassa oleviin ja vastikään yksilöityihin vaarallisiin prioriteettiaineisiin. Joidenkin näiden aineiden osalta on näyttöä pitkän aikavälin vaikutuksista vesiympäristössä unionin tasolla, ja näihin tiettyihin aineisiin on siksi kiinnitettävä erityistä huomiota siltä osin kuin on kyse niiden vaikutuksesta direktiivin 2000/60/EY mukaiseen kemiallisen tilan esittämiseen ja seurantavaatimuksista.
- (22) Jäsenvaltioilla olisi kemiallisen tilan esittämiseksi direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1.4.3 kohdan mukaisesti oltava mahdollisuus esittää erikseen niiden aineiden vaikutus kemialliseen tilaan, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, jotta veden laadun parannukset muiden aineiden osalta eivät jää varjoon. Kaikki aineet kattavan pakollisen kartan lisäksi voidaan käyttää lisäkarttoja, jotka kattavat aineet, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, ja jotka kattavat erikseen muut aineet.
- (23) Seuranta olisi sopeutettava pitoisuuksissa odotettavissa olevan vaihtelun alueellisen ja ajallisen laajuuden mukaan. Koska ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin käyttäytyvien aineiden odotettavissa oleva levinneisyys on laaja ja palautumisajat pitkiä, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vähentää kyseisten aineiden seurantapaikkojen määrää ja/tai seurantatiheyttä vähimmäistasolle, joka riittää luotettavaan pitkäaikaisen suuntausten analyysiin, jos käytettävissä on tilastollisesti vankat seurannan lähtötiedot.
- (24) Vaikka unioni ja jäsenvaltiot kiinnittäisivät erityistä huomiota aineisiin, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin, se ei vapauta niitä velvollisuudesta toteuttaa jo toteutettujen toimenpiteiden lisäksi toimenpiteitä, mukaan luettuina kansainvälisen tason toimenpiteet, näiden aineiden päästöjen ja häviöiden vähentämiseksi tai poistamiseksi siten, että saavutetaan direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteet.
- (25) Jos direktiivin 2000/60/EY liitteessä IX lueteltujen direktiivien tai muun unionin lainsäädännön mukaisesti vahvistettu laatuavoite tai laatunormi edellyttää tiukempia ehtoja kuin mainitun direktiivin 10 artiklan 2 kohdan soveltamisesta johtuvat, on direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan 3 kohdan nojalla käytettävä tehokkaampia keinoja päästöjen vähentämiseksi. Samanlainen säännös on sisällytetty myös direktiivin 2010/75/EU 18 artiklaan. Näistä artikloista seuraa, että direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan 2 kohdassa luetellun lainsäädännön mukaisesti säädettyjä toimenpiteitä olisi pidettävä päästöjen hallinnan vähimmäistasona. Jos tällaisella hallinnalla ei voida varmistaa ympäristölaatuunormin saavuttamista esimerkiksi sellaisen aineen osalta, joka käyttäytyy ubikvitaarisen PBT-aineen tavoin, eikä sitä voida varmistaa tiukemmillaakaan ehdoilla, edes yhdessä vesimuodostumaan vaikuttaviin muihin päästöihin ja häviöihin sovellettavien tiukempien ehtojen kanssa, tällaisia tiukempia ehtoja ei voida pitää vaadittavina asianomaisen ympäristölaatuunormin saavuttamiseksi.
- (26) Uusien prioriteettiaineiden valintaa tukevia riskien arvioiteja varten tarvitaan korkealaatuisia seurantatietoja sekä ekotoksikologisia ja toksikologisia vaikutuksia koskevia tietoja. Vaikka jäsenvaltioiden keräämät seurantatiedot ovat parantuneet huomattavasti viime vuosina, ne eivät aina ole laadullisesti ja unionin kattavuuden suhteen tarkoitukseen sopivia. Seurantatietoja puuttuu varsinkin monista esiin nousevista pilaavista aineista, jotka eivät tällä hetkellä kuulu unionin tason rutiinimaisiin seurantaohjelmiin mutta voivat kuitenkin aiheuttaa merkittävän riskin, joka vaatii sääntelyä sen mukaan, mitkä ovat niiden mahdolliset ekotoksikologiset ja toksikologiset vaikutukset sekä pitoisuudet vesiympäristössä.
- (27) Tarvitaan uusi mekanismi, jonka avulla komissio saa kohdennettuja korkealaatuisia seurantatietoja aineiden pitoisuuksista vesiympäristössä niin, että painopiste on esiin nousevissa pilaavissa aineissa ja aineissa, joiden käytettävissä olevien seurantatietojen laatu on riittämätön riskien arviointiin. Uuden mekanismin pitäisi helpottaa näiden tietojen keräämistä unionin vesistöalueilta ja täydentää direktiivin 2000/60/EY 5 ja 8 artiklan mukaisista ohjelmista ja muista luotettavista lähteistä saatavia seurantatietoja. Jotta seurantakustannukset pysyisivät kohtuullisina, mekanismin olisi keskityttävä rajalliseen määrään aineita, jotka ovat tilapäisesti mukana tarkkailtavien aineiden luettelossa, ja rajalliseen määrään seurantapaikkoja, mutta sen olisi tuotettava edustavia tietoja, jotka ovat unionin priorisointiprosessin kannalta tarkoituksenmukaisia. Luettelon olisi oltava dynaaminen ja sen voimassaoloajan olisi oltava rajoitettu, jotta se vastaisi esiin nousevien pilaavien aineiden aiheuttamista mahdollisista riskeistä saatavaa uutta tietoa ja jotta aineita ei seurattaisi kauemmin kuin on tarpeen.
- (28) Jäsenvaltioiden raportointivelvollisuuksien yksinkertaistamiseksi ja virtaviivaistamiseksi ja yhdenmukaisuuden lisäämiseksi muiden vesienhoitoon liittyvien näkökohtien kanssa direktiivin 2008/105/EY 3 artiklan ilmoitusvaatimukset olisi yhdistettävä direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan mukaisiin yleisiin raportointivelvoitteisiin.

- (29) Kun on kyse kemiallisen tilan ilmoittamisesta direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1.4.3 jakson mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 8 kohdan ja 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpideohjelmien ja vesipiirien hoitosuunnitelmien ajan tasalle saattamista varten sallittava esittää vastikään yksilöityjen prioriteettiaineiden ja olemassa olevien prioriteettiaineiden, joilla on tarkistetut ympäristölaatu-normit, vaikutus kemialliseen tilaan erillisinä niin, ettei uusien vaatimusten käyttöönottoa pidetä virheellisesti osoituksena siitä, että pintavesien kemiallinen tila on huonontunut. Kaikki aineet kattavan pakollisen kartan lisäksi voidaan esittää muita karttoja, jotka kattavat vastikään yksilöidyt aineet ja olemassa olevat aineet, joilla on tarkistetut ympäristölaatu-normit, ja jotka kattavat erikseen muut aineet.
- (30) On tärkeää, että ympäristötiedot unionin pintavesien tilasta ja kemiallisen pilaantumisen vastaisten strategioiden onnistumisesta saatetaan yleisön saataville oikea-aikaisesti. Saatavuuden ja avoimuuden parantamiseksi olisi kussakin jäsenvaltiossa asetettava yleisön saataville keskusportaali, joka tarjoaa sähköisesti tietoa vesipiirien hoitosuunnitelmista sekä niiden tarkistamisesta ja saattamisesta ajan tasalle.
- (31) Hyväksymällä tämän ehdotuksen ja toimittamalla kertomuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle komissio on saanut valmiiksi direktiivin 2008/105/EY 8 artiklassa vaaditun prioriteettiaineluettelon ensimmäisen tarkistuksen. Komissio on tässä yhteydessä tarkistanut mainitun direktiivin liitteessä III luetellut aineet, joista osa on yksilöity priorisointia varten. Tällä hetkellä ei ole riittävästi näyttöä muiden liitteessä III lueteltujen aineiden priorisointiin. Mahdollisuus, että näistä aineista saadaan uutta tietoa, tarkoittaa, että niitä ei suljeta pois tulevasta tarkistuksesta, kuten niitä muita aineita, jotka on käsitelty tässä tarkistuksessa mutta joita ei ole priorisoitu. Sen vuoksi direktiivin 2008/105/EY liite III on vanhentunut ja se olisi kumottava. Mainitun direktiivin 8 artikla olisi tämän johdosta muutettava, myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavan kertomuksen määräpäivän osalta.
- (32) Jotta komissio voisi reagoida hyvissä ajoin tekniikan ja tieteen kehitykseen tämän direktiivin käsittämällä alalla, komissiolle olisi tässä direktiivissä säädettyjen ympäristölaatu-normien soveltamismenetelmien ajan tasalle saattamiseksi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asian-tuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (33) Jotta voidaan parantaa tietopohjaa prioriteettiaineiden, erityisesti esille nousevien pilaavien aineiden, tulevaa yksilöimistä varten, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa tarkkailtavien aineiden luettelon laatimiseksi ja ajan tasalle saattamiseksi. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano ja jotta komissiolle esitettävien raporttien muoto olisi yhtenäinen, komissiolle olisi lisäksi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (34) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttaminen säätämällä ympäristölaatu-normeja prioriteettiaineille ja tietyille muille pilaaville aineille, vaan se voidaan, saman pintavesien suojelun tason säilyttämiseksi koko unionissa saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (36) Sen vuoksi direktiivit 2000/60/EY ja 2008/105/EY olisi muutettava tämän mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2000/60/EY seuraavasti:

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

1. Korvataan 16 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio tarkistaa hyväksytyyn prioriteettiaineluettelon viimeistään neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulopäivästä ja sen jälkeen vähintään joka kuudes vuosi, ja tekee aiheelliset ehdotukset."

2. Korvataan liite X tämän direktiivin liitteessä I olevalla tekstillä.

2 artikla

Muutetaan direktiivi 2008/105/EY seuraavasti:

1. Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivin 2000/60/EY 2 artiklassa sekä veden tilaa koskevan kemiallisen analysoinnin ja seurannan teknisten eritelmien määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY mukaisesti 31 päivänä heinäkuuta 2009 annetun komission direktiivin 2009/90/EY (*) 2 artiklassa säädettyjä määritelmiä.

Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) 'matriisi' tarkoittaa vesiympäristön osaa, joka voi olla vesi, sedimentti tai eliöstö;
- 2) 'eliöstön taksoni' tarkoittaa vesieliöstön tiettyä taksonia taksonomisen luokittelun tasolla "alajakso", "luokka" tai vastaava.

(*) EUVL L 201, 1.8.2009, s. 36."

2. Korvataan 3 artikla seuraavasti:

"3 artikla

Ympäristölaatu­normit

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä I olevassa A osassa säädettyjä ympäristölaatu­normeja pintavesimuodostumiin, ja niiden on sovellettava näitä ympäristölaatu­normeja liitteessä I olevassa B osassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 a kohdan soveltamista.

1 a. Rajoittamatta tästä direktiivistä, sellaisena kuin se oli voimassa 13 päivänä tammikuuta 2009, johtuvia veloitteita ja erityisesti pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttamista siinä lueteltujen aineiden ja ympäristölaatu­normien suhteen, jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön liitteessä I olevassa A osassa säädetty ympäristölaatu­normit seuraavilta osin:

- i) aineet, joiden numerot liitteessä I olevassa A osassa ovat 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 ja joita koskevat tarkistetut ympäristölaatu­normit ovat voimassa 22 päivästä joulukuuta 2015 alkaen tarkoituksin saavuttaa näiden aineiden suhteen pintaveden hyvä kemiallinen tila 22 päivään joulukuuta 2021 mennessä vuoden 2015 vesipiirien hoito­suunnitelmiin, jotka on laadittu direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti, sisältyvien toimenpide­ohjelmien avulla, sekä
- ii) vastikään yksilöidyt aineet, joiden numerot liitteessä I olevassa A osassa ovat 34–45, ja jotka ovat voimassa 22 päivästä joulukuuta 2018 alkaen tarkoituksin saavuttaa näi-

den aineiden suhteen pintaveden hyvä kemiallinen tila 22 päivään joulukuuta 2027 mennessä ja ehkäistä pinta­vesimuodostumien kemiallisen tilan huononeminen näiden aineiden osalta. Tätä varten jäsenvaltioiden on 22 päivään joulukuuta 2018 mennessä laadittava ja toimitettava komissiolle täydentävä seurantaohjelma ja kyseiset aineet kattava alustava toimenpideohjelma. Direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan mukainen lopullinen toimenpideohjelma on laadittava 22 päivään joulukuuta 2021 mennessä ja pantava täytäntöön ja saatettava kaikilta osin toimivaksi mahdollisimman pian tuon päivän jälkeen ja viimeistään 22 päivänä joulukuuta 2024.

Direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 4–9 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin ensimmäisen alakohdan i ja ii alakohdassa lueteltuihin aineisiin.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä I olevan A osan mukaista eliöstöä koskevaa ympäristölaatu­normia liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin aineisiin, joiden numerot ovat 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 ja 44.

Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä I olevan A osan mukaista pintavesiä koskevaa ympäristölaatu­normia muihin kuin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aineisiin.

3. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti soveltaa yhden tai useamman pintavesijaotteluryhmän osalta ympäristölaatu­normia muuhun kuin 2 kohdassa yksilöityyn matriisiin tai tarvittaessa muihin kuin liitteessä I olevassa A osassa yksilöityihin eliöstön taksoneihin.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa käyttävien jäsenvaltioiden on sovellettava asiaa koskevaa liitteessä I olevan A osan mukaista ympäristölaatu­normia tai, jos siinä ei ole matriisille tai eliöstön taksonille sopivaa ympäristölaatu­normia, niiden on laadittava ympäristölaatu­normi, joka tarjoaa vähintään saman suojelun tason kuin liitteessä I olevan A osassa säädetty ympäristölaatu­normi.

Jäsenvaltiot voivat soveltaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa vain, jos valitulle matriisille tai eliöstön taksonille käytetty analyysimenetelmä täyttää direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa asetetut suorituskyvyn vähimmäis­vaatimukset. Jos nämä vaatimukset eivät täyty missään matriisissa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että seuranta suori­tetaan käyttäen parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, josta ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia, ja että analyysimenetelmän suorituskyky on asianomaisen aineen osalta vähintään yhtä hyvä kuin tämän artiklan 2 kohdassa yksilöidylle matriisille käytettävissä olevassa analyysimenetelmässä.

3 a. Jos mitattujen tai arvioitujen ympäristöpitoisuuksien tai päästöjen tuloksena on todettu, että akuutista altistumisesta aiheutuu mahdollinen riski vesiympäristölle tai sen välityksellä, ja jos sovelletaan eliöstöä tai sedimenttiä koskevia ympäristölaatu­normeja, jäsenvaltioiden on varmistettava,

että seuranta suoritetaan myös pintavedessä, ja sovellettava tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa esitettyjä ympäristölaatuunormin sallittuja enimmäispitoisuuksia (MAC-EQS), jos tällaisia ympäristölaatuunormeja on asetettu.

3 b. Jos laskettuun keskiarvoon, joka on saatu käyttämällä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, josta ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia, viitataan direktiivin 2009/90/EY 5 artiklan nojalla maininnalla ”alle määrittämissä”, ja tämän tekniikan mukainen määrittämissä raja on korkeampi kuin ympäristölaatuunormi, mitattavan aineen osalta saatua tulosta ei oteta huomioon arvioitaessa asianomaisen vesimuodostuman yleistä kemiallista tilaa.

4. Jos aineeseen sovelletaan sedimenttiä ja/tai eliöstöä koskevaa ympäristölaatuunormia, jäsenvaltioiden on seurattava ainetta asiaankuuluvassa matriisissa vähintään kerran vuodessa, jollei jokin muu aikaväli ole teknisen tietämyksen tai asiantuntija-arvion mukaan perusteltu.

5. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti laadittuihin ajan tasalle saatuihin vesipiirin hoitosuunnitelmiin seuraavat tiedot:

- a) taulukko, jossa esitetään sovellettujen analyysimenetelmien määrittämissä rajat, ja tiedot näiden menetelmien suorituskyvystä suhteessa direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa säädettyihin suorituskykyä koskeviin vähimmäisvaatimuksiin;
- b) niiden aineiden osalta, joihin sovelletaan tämän artiklan 3 kohdan mukaista vaihtoehtoa:
 - i) vaihtoehdon käytön syyt ja perusteet,
 - ii) tarvittaessa asetetut vaihtoehtoiset ympäristölaatuunormit, näyttö siitä, että nämä ympäristölaatuunormit tarjoavat vähintään yhtä hyvän suojelun tason kuin liitteessä I olevassa A osassa on säädetty, ja näiden ympäristölaatuunormien johtamisessa käytetyt tiedot ja menetelmät ja pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin,
 - iii) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin vertailua varten tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa määritettyjen matriisien analyysimenetelmien määrittämissä rajat, mukaan lukien tiedot näiden menetelmien suorituskyvystä suhteessa direktiivin 2009/90/EY 4 artiklassa säädettyihin suorituskykyä koskeviin vähimmäisvaatimuksiin;
- c) perustelu 4 kohdan mukaisesti sovellettavalle seuranta-tiheydelle, jos seurantavälit ovat pidempiä kuin yksi vuosi.

5 a. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaiset ajan tasalle saatut vesipiirin hoitosuunnitelmat, jotka sisältävät pintavesien kemiallisen pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettujen toimenpiteiden tu-

okset ja vaikutukset, sekä direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 3 kohdan mukainen, suunnitellun toimenpideohjelman täytäntöönpanon edistymisestä laadittu väliraportti toimitetaan sellaisen keskusportaalin kautta, johon yleisöllä on pääsy sähköisesti ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY (*) 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on järjestettävä direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti suoritettavan pintaveden tilan seurannan perusteella sellaisten liitteessä I olevassa A osassa luettujen prioriteettiaineiden pitoisuuksien pitkäaikaisten muutossuuntien analysointi, joita yleensä kerääntyy sedimenttiin ja/tai eliöstöön, kiinnittäen erityistä huomiota liitteessä I olevassa A osassa luettuihin aineisiin, joiden numerot ovat 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 ja 44. Jollei direktiivin 2000/60/EY 4 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joiden tavoitteena on varmistaa, että tällaiset pitoisuudet eivät nouse merkittävästi sedimentissä ja/tai asianomaisessa eliöstössä.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä sedimentissä ja/tai eliöstössä suoritettavan seurannan tiheys niin, että saadaan riittävästi tietoja luotettavaa pitkän aikavälin kehityksen analyysiä varten. Seuranta olisi toteutettava pääsääntöisesti kolmen vuoden välein, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu.

7. Komissio tarkastelee teknistä ja tieteellistä kehitystä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien päätelmät ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 119 artiklan mukaisesti julkisesti saataville saatetut tiedot aineiden rekisteröinnistä, ja ehdottaa tarvittaessa, että tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjä ympäristölaatuunormeja tarkistetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetyn aika-aulun mukaisesti.

8. Siirretään komissiolle valta antaa tarvittaessa delegoituja säädöksiä 10 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteessä I olevan B osan 3 kohdan mukauttamiseksi tieteen tai tekniikan kehitykseen.

8 a. Tämän artiklan täytäntöönpanon helpottamiseksi ja osana direktiivin 2000/60/EY olemassa olevaa täytäntöönpanomenettelyä on kehitettävä mahdollisuuksien mukaan 22 päivään joulukuuta 2014 mennessä tekniset suuntaviivat aineiden seurantastrategioista ja analyysimenetelmistä, eliöstöä koskeva näytteenotto ja seuranta mukaan lukien.

Suuntaviivojen on katettava erityisesti:

- a) aineiden tarkkailu eliöstössä tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti;

b) vastikään yksilöityjen uusien aineiden (joiden numerot liitteessä I olevassa A osassa ovat 34–45) sekä niiden aineiden osalta, joille on laadittu tiukemmat ympäristölaatuvaatimukset (joiden numerot liitteessä I olevassa A osassa ovat 2, 5, 15, 20, 22, 23 ja 28), direktiivin 2009/90/EY 4 artiklan mukaisten suorituskykyä koskevien vähimmäisvaatimusten mukaiset analyysimenetelmät.

8 b. Kun kyse on aineista, joille ei ole hyväksytty teknisiä suuntaviivoja 22 päivään joulukuuta 2014 mennessä, 1 a kohdan i alakohdassa tarkoitettua määräaika 22 päivä joulukuuta 2015 pidennetään 22 päivään joulukuuta 2018, ja mainitussa alakohdassa tarkoitettua määräaika 22 päivä joulukuuta 2021 pidennetään 22 päivään joulukuuta 2027.

(*) EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.”

3. Kumotaan 4 artiklan 4 kohta ja 5 artiklan 6 kohta.

4. Lisätään artikla seuraavasti:

”7 a artikla

Yhteensovittaminen

1. Asetusten (EY) N:o 1907/2006, (EY) N:o 1107/2009 (*) tai (EU) N:o 528/2012 (**) tai direktiivin 2010/75/EU (***) soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden osalta komissio arvioi osana direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdan mukaista saman direktiivin liitteen X säännöllistä tarkistusta, ovatko unionin ja jäsenvaltioiden tasolla jo toteutettavat toimet riittäviä prioriteettiaineiden ympäristölaatuvaatimusten ja vaarallisten prioriteettiaineiden päästöjen ja häviöiden lopettamista kerralla tai vaiheittain koskevan tavoitteen saavuttamiseksi direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 16 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

2. Komissio laatii Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen arvioinnin tuloksista direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa asetettua aikataulua noudattaen ja liittää kertomukseensa aiheelliset ehdotukset myös valvontatoimenpiteiden osalta.

3. Jos kertomuksen tulokset osoittavat, että unionin tai jäsenvaltion tasolla saatetaan tarvita lisätoimia direktiivin 2000/60/EY noudattamisen helpottamiseksi tietyn sellaisen aineen osalta, joka on hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1107/2009 tai asetuksen (EU) N:o 528/2012 nojalla, jäsenvaltiot tai komissio soveltavat tähän aineeseen tai tätä ainetta sisältäviin valmisteisiin tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 1107/2009 21 tai 44 artiklaa taikka asetuksen (EU) N:o 528/2012 15 tai 48 artiklaa.

Kun kyse on aineista, jotka kuuluvat asetuksen (EC) N:o 1907/2006 soveltamisalaan, komissio käynnistää tarvittaessa kyseisen asetuksen 59, 61 tai 69 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen asetusten säännöksiä soveltaessaan jäsenvaltiot tai komissio ottavat huomioon näiden asetusten nojalla vaaditut riskinarvioinnit sekä sosioekonomiset ja kustannushyötyanalyysit, myös vaihtoehtojen käytettävissä olon osalta.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 528/2012, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä (EUVL L 167, 27.6.2012, s. 1).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).”

5. Korvataan 8 ja 9 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Direktiivin 2000/60/EY liitteen X tarkistaminen

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetystä mainitun direktiivin liitteen X säännöllisen tarkistuksen tuloksista. Komissio liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia liitteen X muuttamiseksi, mukaan lukien erityisesti ehdotuksia, joissa määritellään uusia prioriteettiaineita tai vaarallisia prioriteettiaineita tai määritellään tietyt prioriteettiaineet vaarallisiksi prioriteettiaineiksi ja asetetaan vastaavat ympäristölaatuvaatimukset vedelle, sedimentille tai eliöstölle.

8 a artikla

Tiettyjä aineita koskevat erityissäännökset

1. Direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisissa vesipiirin hoitosuunnitelmissa, rajoittamatta kuitenkaan kyseisen direktiivin liitteessä V olevassa 1.4.3 kohdassa esitettyjen, yleisen kemiallisen tason esittämistä koskevien vaatimusten sekä mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 11 artiklan 3 kohdan k alakohdassa ja 16 artiklan 6 kohdassa asetettujen tavoitteiden ja velvoitteiden soveltamista, jäsenvaltiot voivat laatia lisäkartoja, joissa esitetään yhden tai useamman jäljempänä mainitun aineen kemiallista tilaa koskevat tiedot erillään tiedoista, jotka koskevat muita tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa yksilöityjä aineita:

a) aineet, joiden numerot ovat 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ja 44 (aineet, jotka käyttäytyvät ubikvitaaristen PBT-aineiden tavoin),

b) aineet, joiden numerot ovat 34–45 (vastikään yksilöidyt aineet),

c) aineet, joiden numerot ovat 2, 5, 15, 20, 22, 23 ja 28 (aineet, joiden osalta on laadittu tiukemmat tarkistettujen ympäristölaatuvaatimukset).

Jäsenvaltiot voivat ensimmäisen alakohdan a–c alakohdassa tarkoitettujen numeroitujen aineiden osalta esittää myös, missä määrin ympäristölaatuunormin arvosta mahdollisesti poiketaan vesipiirin hoitosuunnitelmissa. Tällaisia lisäkartoja laativien jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan niiden keskinäinen vertailukelpoisuus vesipiiriin ja unionin tasolla.

2. Jäsenvaltiot voivat seurata aineita, joiden numerot liitteessä I olevassa A osassa ovat 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ja 44, tämän direktiivin 3 artiklan 4 kohdassa ja direktiivin 2000/60/EY liitteessä V edellytettyä harvemmin, jos seuranta on edustavaa ja näiden aineiden esiintymisestä vesiympäristössä on jo käytettävissä tilastollisesti vankat lähtötiedot. Seuranta olisi tämän direktiivin 3 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti toteutettava pääsääntöisesti kolmen vuoden välein, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu.

8 b artikla

Tarkkailtavien aineiden luettelo

1. Komissio laatii luettelon tarkkailtavista aineista, joista kerätään unionin laajuisesti seurantatietoja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan mukaisten tulevien priorisointien tueksi, sellaisten tietojen täydentämiseksi, joita saadaan muun muassa mainitun direktiivin 5 artiklan mukaisista analysoinneista ja tarkasteluista ja sen 8 artiklan mukaisista seurantaohjelmista.

Ensimmäisessä tarkkailtavien aineiden luettelossa saa olla enintään 10 ainetta tai aineryhmää, ja siinä on mainittava kunkin aineen seurantamatriisit ja mahdolliset analyysimenetelmät, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia. Jos saatavilla on analyysimenetelmiä, joista ei aiheudu kohtuuttomia kustannuksia, aineiden tai aineryhmien enimmäismäärä, jonka komissio voi sisällyttää luetteloon, kasvaa yhdellä joka kerta, kun luettelo saatetaan ajan tasalle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja aineiden enimmäismäärä saa olla enintään 14. Tarkkailtavien aineiden luetteloon sisällytettävät aineet on valittava niiden joukosta, joista saatavilla olevat tiedot osoittavat, että ne voivat unionin tasolla aiheuttaa vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä merkittävän riskin, ja joiden seurantatiedot ovat riittämättömät.

Diklofenaakki (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradioli (E2) (CAS 50-28-2) ja 17-alfa-etinyliestradioli (EE2) (CAS 57-63-6) on sisällytettävä ensimmäiseen tarkkailtavien aineiden luetteloon seurantatietojen keräämiseksi helpottamaan sen määrittämistä, mitkä ovat aiheellisia toimenpiteitä näiden aineiden aiheuttaman riskin käsittelemiseksi.

Valitessaan aineita tarkkailtavien aineiden luetteloon komissio ottaa huomioon kaikki käytettävissä olevat tiedot, mukaan lukien seuraavat:

a) direktiivin 2000/60/EY liitteen X viimeisimmän, tuon direktiivin 16 artiklan 4 kohdassa säädetyin säännöllisen tarkistuksen tulokset,

b) tutkimushankkeet,

c) direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen sidosryhmien suositukset,

d) direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan mukaiset jäsenvaltioiden tekemät vesipiiriin ominaispiirteiden analyysit ja kyseisen direktiivin 8 artiklan mukaiset seurantaohjelmien tulokset,

e) tiedot tuotantomääristä, käyttötavoista, luontaisista ominaisuuksista (mukaan lukien tarvittaessa hiukkaskoko), ympäristössä esiintyvistä pitoisuuksista ja vaikutuksista, mukaan lukien direktiivien 98/8/EY, 2001/82/EY (*) ja 2001/83/EY (**) sekä asetusten (EY) N:o 1907/2006 ja (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti kerätyt tiedot.

2. Komissio laatii ensimmäisen 1 kohdassa tarkoitetun tarkkailtavien aineiden luettelon viimeistään 14 päivänä syyskuuta 2014 ja saattaa luettelon ajan tasalle sen jälkeen 24 kuukauden välein. Tarkkailtavien aineiden luetteloa ajan tasalle saattaessaan komissio poistaa aineet, joiden osalta direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu riskinarviointi voidaan tehdä ilman täydentäviä seurantatietoja. Jatkuvasti tarkkailtavien aineiden luettelon seurantajakso saa olla yksittäisen aineen osalta enintään neljä vuotta.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava tarkkailtavien aineiden luettelon kutakin ainetta tietyillä edustavilla seuranta-asemilla vähintään 12 kuukauden ajan. Ensimmäisen tarkkailtavien aineiden luettelon osalta seurantajakso alkaa viimeistään 14 päivänä syyskuuta 2015 tai kuuden kuukauden kuluessa tarkkailtavien aineiden luettelon laatimisesta sen mukaan, kumpi on myöhäisempi. Jäsenvaltioiden on aloitettava kunkin myöhempiin luetteluihin sisällytettävän aineen seuranta kuuden kuukauden kuluessa niiden sisällyttämisestä luetteluihin.

Kunkin jäsenvaltion on valittava ainakin yksi seuranta-asema, johon on lisättävä yksi seuranta-asema, jos asukkaita on yli miljoona, sekä asemien määrä, joka vastaa jäsenvaltion maantieteellistä aluetta neliökilometreinä jaettuna 60 000:lla (pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun), ja asemien määrä, joka vastaa jäsenvaltion väestöä miljoonan tarkkuudella jaettuna viidellä miljoonalla (pyöristettynä lähimpään kokonaislukuun).

Edustavien seuranta-asemien ja kunkin aineen seurantatiheyden ja -ajoituksen valinnassa jäsenvaltioiden on otettava huomioon aineen käyttötavat ja mahdollinen esiintyminen. Seurantatiheyden on oltava vähintään kerta vuodessa.

Jos jäsenvaltio toimittaa riittävät, vertailukelpoiset, edustavat ja tuoreet seurantatiedot tietyistä aineista olemassa olevien seurantaohjelmien tai tutkimusten pohjalta, se voi päättää olla toteuttamatta kyseisen aineen osalta tarkkailtavien aineiden luettelon mekanismin mukaista täydentävää seurantaa

edellyttäen lisäksi, että aineen seuranta on tehty käyttäen menetelmiä, jotka täyttävät komission 8 b artiklan 5 kohdan mukaisesti laatimien teknisten suuntaviivojen vaatimukset.

4. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle selvitys 3 kohdan mukaisesti toteutetun seurannan tuloksista. Ensimmäisen tarkkailtavien aineiden luettelon osalta seurannan tulokset on annettava 15 kuukauden kuluessa 14 päivästä syyskuuta 2015 tai 21 kuukauden kuluessa tarkkailtavien aineiden luettelon laatimisesta sen mukaan, kumpi on myöhäisempi, ja sen jälkeen 12 kuukauden välein niin kauan kuin aine on luettelossa. Jäsenvaltioiden on annettava kunkin myöhempään luetteloihin sisällytettävän aineen osalta komissiolle selvitys seurantatuloksista 21 kuukauden kuluessa aineen lisäämisestä tarkkailtavien aineiden luetteloon ja sen jälkeen 12 kuukauden välein niin kauan kuin aine on luettelossa. Selvityksessä on oltava tiedot seuranta-asemien edustavuudesta ja seurantastrategiasta.

5. Komissio hyväksyy 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun tarkkailtavien aineiden luettelon laatimista ja ajan tasalle saattamista koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Se voi myös hyväksyä teknisiä formaatteja seurantatuloksista ja asiaankuuluvista tiedoista komissiolle annettavaa selvitystä varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Komissio laatii ohjeita, tekniset eritelmät mukaan lukien, tarkoituksin helpottaa tarkkailtavien aineiden luetteloon sisältyvien aineiden seurantaa, ja komissiota kehoitetaan edistämään tällaisen seurannan yhteensovittamista.

8 c artikla

Lääkkeitä koskevat erityissäännökset

Komissio laatii direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 9 kohdan nojalla ja jos se on aiheellista komission vuonna 2013 tekemän tutkimuksen, jossa käsitellään lääkkeitä ympäristölle aiheuttavista riskeistä, ja muiden asiaa koskevien tutkimusten ja raporttien perusteella, sikäli kuin mahdollista kahden vuoden kuluessa 13 päivästä syyskuuta 2013 strategisen lähestymistavan lääkkeitä aiheuttavaa veden pilaantumista varten. Tähän strategiseen lähestymistapaan sisällytetään tarpeen mukaan ehdotuksia lääkkeiden ympäristövaikutusten tehokkaammaksi huomioon ottamiseksi sen mukaan kuin lääkkeiden markkinoille saattamiseen liittyvien menettelyjen yhteydessä on tarpeen. Tämän strategisen lähestymistavan puitteissa komissio ehdottaa tarvittaessa viimeistään 14 päivänä syyskuuta 2017 unionin ja/tai jäsenvaltion tasolla toteutettavia toimenpiteitä, joilla käsitellään lääkkeitä mahdollisesti aiheuttavista ympäristövaikutuksista, varsinkin 8 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen aineiden osalta, tällaisista aineista vesiympäristölle aiheuttavien päästöjen ja häviöiden vähentämiseksi, ottaen huomioon kansanterveydelliset tarpeet sekä ehdotettujen toimenpiteiden kustannustehokkuus.

9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2000/60/EY 21 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea. Tämä komitea on yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot val-

vovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (***) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

9 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 13 päivästä syyskuuta 2013 kuuden vuoden ajaksi 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän kuuden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samantapuisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 3 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

(***) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.”

6. Muutetaan liite I seuraavasti:

a) korvataan A osa tämän direktiivin liitteessä II olevalla tekstillä;

b) korvataan B osan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Taulukon sarakkeet 6 ja 7: ympäristölaatu­normin sallitun enimmäispitoisuuden soveltaminen missä tahansa vesimuodostumassa tarkoittaa, että mitattu pitoisuus vesimuodostuman missä tahansa edustavassa seuranta­pisteessä ei ylitä normia.

Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1.3.4 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän, jotta suurimman sallitun pitoisuuden ympäristölaatu­normin noudattamiselle voidaan määritellä hyväksyttävä luotettavuus- ja tarkkuustaso. Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön tällaisia tilastollisia menetelmiä, niiden on oltava tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenetelyä noudattaen vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaiset.

3. Tässä liitteessä säädetty pintaveden ympäristölaatu­normit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, veden ympäristönormilla viitataan kadmiumin, lyijyn, elohopean ja nikkelin, jäljempänä ’metallit’, osalta liukoiseen pitoisuuteen eli liuosfaasiin vesinäytteessä, joka on saatu suodattamalla 0,45 µm:n suodattimella tai jonkin muun vastaavan esikäsittelyn avulla tai, jos niin on erikseen mainittu, biosaataavan pitoisuuteen.

Arvioidessaan seuranta­tuloksia suhteessa asianomaiseen ympäristölaatu­normiin jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon

a) metallien ja metalliyhdisteiden luonnolliset tausta­pitoisuudet, jos tällaiset pitoisuudet estävät asianomaisen ympäristölaatu­normin noudattamisen;

b) kovuuden, pH-arvon, liuenneen orgaanisen hiilen määrän tai muita veden laatuun liittyviä tekijöitä, jotka vaikuttavat metallien biosaataavuuteen, jolloin biosaataavuuden pitoisuudet määritellään käyttäen soveltuvaa biosaataavuusmallintamista.”

7. Kumotaan liitteet II ja III.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 14 päivänä syyskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 12 päivänä elokuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. LINKEVIČIUS

LIITE I

"LIITE X

VESIPOLITIIKAN ALAN PRIORITEETTI-AINEIDEN LUETTELO

Numero	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ⁽³⁾	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineeksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atratsiini	
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei sovelleta	ei sovelleta	bromatut difenyylietterit	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	kloorialkaanit, C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinfossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifossi (klorpyrifossietyyli)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X
(18)	608-73-1	210-168-9	heksakloorisykloheksaani	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyijy ja lyijy-yhdisteet	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	
(23)	7440-02-0	231-111-4	nikkeli ja nikkelyhdisteet	
(24)	ei sovelleta	ei sovelleta	nonyylifenolit	X ⁽⁵⁾
(25)	ei sovelleta	ei sovelleta	oktyylifenolit ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	201-778-6	pentakloorifenoli	
(28)	ei sovelleta	ei sovelleta	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	
(30)	ei sovelleta	ei sovelleta	tributyyliinayhdisteet	X ⁽⁸⁾

Numero	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ⁽³⁾	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineeksi
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	
(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	X
(34)	115-32-2	204-082-0	dikofoli	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	perfluoro-oktaanisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	ei sovelleta	kinoksifeeni	X
(37)	ei sovelleta	ei sovelleta	dioksiinit ja dioksiinin kaltaiset yhdisteet	X ⁽⁹⁾
(38)	74070-46-5	277-704-1	aklonifeeni	
(39)	42576-02-3	255-894-7	bifenoksi	
(40)	28159-98-0	248-872-3	sybutryyini	
(41)	52315-07-8	257-842-9	sypermetriini ⁽¹⁰⁾	
(42)	62-73-7	200-547-7	diklorovossi	
(43)	ei sovelleta	ei sovelleta	heksabromisyklododekaanit (HBCDD)	X ⁽¹¹⁾
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	heptakloori ja heptaklooriepoksidi	X
(45)	886-50-0	212-950-5	terbutryyini	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-numero: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (Einecs) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (ELINCS).

⁽³⁾ Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat määritellään ympäristölaatuormien asettamisen yhteydessä, jollei tästä ole erillistä mainintaa.

⁽⁴⁾ Vain tetra-, penta-, heksa- ja heptabromidifenyyleetteri (CAS-numerot 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 ja 68928-80-3).

⁽⁵⁾ Nonyylifenoli (CAS 25154-52-3, EU 246-672-0) mukaan lukien isomeerit 4-nonyylifenoli (CAS 104-40-5, EU 203-199-4) ja 4-nonyylifenoli (haarautunut) (CAS 84852-15-3, EU 284-325-5).

⁽⁶⁾ Oktyylifenoli (CAS 1806-26-4, EU 217-302-5) mukaan lukien isomeeri 4-(1,1',3,3'-tetrametyyliibutyyl)-fenoli (CAS 140-66-9, EU 205-426-2).

⁽⁷⁾ Sisältää seuraavat aineet: bentso(a)pyreeni (CAS 50-32-8, EU 200-028-5), bentso(b)fluoranteeni (CAS 205-99-2, EU 205-911-9), bentso(g,h,i)peryleeni (CAS 191-24-2, EU 205-883-8), bentso(k)fluoranteeni (CAS 207-08-9, EU 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pyreeni (CAS 193-39-5, EU 205-893-2). Ei sisällä antraseenia, fluoranteenia ja naftaleenia, jotka mainitaan luettelossa erikseen.

⁽⁸⁾ Sisältää tributyylitina-kationin (CAS 36643-28-4).

⁽⁹⁾ Viittaa seuraaviin yhdisteisiin:

7 polyklooratut dibentso-p-dioksiinit (PCDD:t): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 polyklooratut dibentsofuraanit (PCDF:t): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 dioksiinin kaltaiset polyklooratut bifenyyliit (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5',5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5',5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5',5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

⁽¹⁰⁾ CAS 52315-07-8 viittaa seuraavien isomeerien seokseen: sypermetriini, alfa-sypermetriini (CAS 67375-30-8), beta-sypermetriini (CAS 65731-84-2), theta-sypermetriini (CAS 71697-59-1) ja zeta-sypermetriini (52315-07-8).

⁽¹¹⁾ Viittaa seuraaviin: 1,3,5,7,9,11-heksabromisyklododekaani (CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromisyklododekaani (CAS 3194-55-6), α-heksabromisyklododekaani (CAS 134237-50-6), β-heksabromisyklododekaani (CAS 134237-51-7) ja γ-heksabromisyklododekaani (CAS 134237-52-8)."

LIITE II

"LIITE I

PRIORITEETTI-AINEIDEN JA TIETTYJEN MUIDEN PILAAVIEN AINEIDEN YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT

A OSA: YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT (EQS)

AA: vuosikeskiarvo.

MAC: sallittu enimmäispitoisuus.

Yksikkö: [$\mu\text{g/l}$] sarakkeissa (4)–(7)[$\mu\text{g/kg}$ märkäpaino] sarakkeessa (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pinta-vedet	EQS Eliöstö ⁽¹²⁾
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	atrasiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	bromatut difenyylietterit ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	kadmium ja kadmiumyhdisteet (veden kovuusluokasta riippuen) ⁽⁶⁾	7440-43-9	$\leq 0,08$ (luokka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	$\leq 0,45$ (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	$\leq 0,45$ (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	
(6a)	hiilitetrakloridi ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ei sovelleta	ei sovelleta	
(7)	C10-13-kloori-alkaanit ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	klorfenvinfossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	klorpyrifossi (klorpyrifossi-etyyli)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	syklodieeni- torjunta-aineet: aldriini ⁽⁷⁾ dieltriini ⁽⁷⁾ endriini ⁽⁷⁾ isodriini ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	ei sovelleta	ei sovelleta	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pinta-vedet	EQS Eliöstö ⁽¹²⁾
(9b)	kokonais-DDT ⁽⁷⁾ ⁽⁹⁾	ei sovelleta	0,025	0,025	ei sovelleta	ei sovelleta	
	para-para-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta	
(10)	1,2-dikloori-etaani	107-06-2	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	
(11)	dikloorimetaani	75-09-2	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta	
(12)	di(2-etyyli-heksyyli-ftalaatti (DEHP))	117-81-7	1,3	1,3	ei sovelleta	ei sovelleta	
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	endosulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	heksakloori-bentseeni	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	heksakloori-butadieeni	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	heksakloori-sykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	lyijy ja lyijy-yhdisteet	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	elohopea ja elohopeayhdisteet	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	naftaleeni	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	nikkeli ja nikkeli-yhdisteet	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	nonyylifenolit (4-nonyyli-fenoli)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktyylifenolit ((4-(1,1',3,3'-tetrametyyli-butyli)-fenoli))	140-66-9	0,1	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta	
(26)	pentaklooribentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	ei sovelleta	ei sovelleta	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pinta-vedet	EQS Eliöstö ⁽¹²⁾
(27)	pentakloorifenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH) ⁽¹¹⁾	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelle- ta	ei sovelleta	ei sovelleta	
	bentso(a)-pyreeni	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	bentso(b)- fluoranteeni	205-99-2	Ks. alaviite 11.	Ks. alaviite 11.	0,017	0,017	Ks. alaviite 11.
	bentso(k)- fluoranteeni	207-08-9	Ks. alaviite 11.	Ks. alaviite 11.	0,017	0,017	Ks. alaviite 11.
	bentso(g,h,i)- peryleeni	191-24-2	Ks. alaviite 11.	Ks. alaviite 11.	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	Ks. alaviite 11.
	indeno(1,2,3- cd)pyreeni	193-39-5	Ks. alaviite 11.	Ks. alaviite 11.	ei sovelleta	ei sovelleta	Ks. alaviite 11.
(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	tetrakloorieteeni ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	
(29b)	trikloorieteeni ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta	
(30)	tributyylitinayhdis- teet (tributyylitina- kationi)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	triklooribentseenit	12002-48-1	0,4	0,4	ei sovelleta	ei sovelleta	
(32)	trikloorimetaani	67-66-3	2,5	2,5	ei sovelleta	ei sovelleta	
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	ei sovelleta	ei sovelleta	
(34)	dikofoli	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	ei sovelle- ta ⁽¹⁰⁾	ei sovelle- ta ⁽¹⁰⁾	33
(35)	perfluoro-oktaa- nisulfonihappo ja sen johdannaiset (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	kinoksifeeni	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pinta-vedet	EQS Eliöstö ⁽¹²⁾
(37)	dioksiinit ja dioksiinin kaltaiset yhdisteet	Katso direktiivin 2000/60/EY liitteen X alaviite 10			ei sovelleta	ei sovelleta	Summa PCDD+PCDF+ PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	aklonifeeni	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	bifenoksi	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	sybutryyni	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	sypermetriini	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	diklorvossi	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	heksabromisyklododekaani (HBCDD)	Katso direktiivin 2000/60/EY liitteen X alaviite 12	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	heptakloori ja heptakloori-epoksidi	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	terbutryyni	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tämä parametri on vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatuormi (AA-EQS). Sitä sovelletaan kaikkien isomeerien kokonaispitoisuuteen, jollei toisin mainita.

⁽³⁾ Sisämaan pintavedet käsittävät joet ja järvet sekä niihin liittyvät keinotekoiset tai voimakkaasti muutetut vesimuodostumat.

⁽⁴⁾ Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistu ympäristölaatuormi (MAC-EQS). Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty "ei sovelleta", AA-EQS-arvojen katsotaan tarjoavan suojan lyhytaikaisilta pilaantumishuipuilta jatkuvissa päästöissä, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin välittömän myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot.

⁽⁵⁾ Bromattuihin difenyyliettereihin (N:o 5) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta ympäristölaatuormi viittaa yhdistenumeroiden 28, 47, 99, 100, 153 ja 154 pitoisuuksien summaan.

⁽⁶⁾ Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta ympäristölaatuormit vaihtelevat riippuen veden kovuudesta eriteltynä viiteen luokkaan: luokka 1: < 40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40–< 50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50–< 100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100–< 200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l.

⁽⁷⁾ Tämä aine ei ole prioriteettiaine, vaan muu pilaava aine; tällaisten aineiden kohdalla ympäristölaatuormit vastaavat ennen 13 päivää tammikuuta 2009 sovelletussa lainsäädännössä vahvistettuja normeja.

⁽⁸⁾ Tälle aineryhmälle ei ole annettu viitteellisiä parametreja. Viitteelliset parametrit on määriteltävä analyttisellä menetelmällä.

⁽⁹⁾ Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyyli)etaanin (CAS-numero 50-29-3), EU-numero 200-024-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyyli)-2-(p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 789-02-6), EU-numero 212-332-5), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etyleenin (CAS-numero 72-55-9, EU-numero 200-784-6), ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 7254-8, EU-numero 200-783-0) summa.

⁽¹⁰⁾ Näiden aineiden MAC-EQS:n määrittelemiseen ei ole käytettävissä riittävästi tietoa.

⁽¹¹⁾ Polyaromaattisiin hiilivetyihin (PAH) kuuluvien prioriteettiaineiden (N:o 28) osalta eliöstöä koskeva EQS ja vastaava AA-EQS vedessä viittaavat bentso(a)pyreenin pitoisuuteen, myrkyllisyyteen, johon ne perustuvat. Bentso(a)pyreeniä voidaan pitää muiden polyaromaattisten hiilivetyjen indikaattorina, näin ollen ainoastaan bentso(a)pyreeniä on tarpeen seurata vertailumielessä eliöstöä koskeviin ympäristölaatuormeihin nähden tai vastaaviin AA-EQS-arvoihin vedessä.

⁽¹²⁾ Eliöstöä koskevat EQS:t liittyvät kaloihin, ellei toisin ilmoiteta. Vaihtoehtoisia eliöstön taksonia tai muuta matriisia voidaan sen sijaan seurata niin kauan kuin sovellettavat ympäristölaatuormit tarjoavat vastaavan suojan tason. Numeroiden 15 (fluoranteeni) ja 28 (polyaromaattiset hiilivedyt) osalta eliöstöä koskevat ympäristölaatuormit viittaavat äyriäisiin ja nilviäisiin. Kemiallisen tilan arvioimiseksi ei ole asianmukaista seurata fluoranteenia ja polyaromaattisia hiilivetyjä kaloissa. Numeron 37 (dioksiinit ja dioksiinin kaltaiset yhdisteet) osalta eliöstöä koskevat ympäristölaatuormit viittaavat kaloihin, äyriäisiin ja nilviäisiin asetuksen (EY) N:o 1881/2006 muuttamisesta elintarvikkeissa olevien dioksiinien, dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden ja muiden kuin dioksiinien kaltaisten PCB-yhdisteiden enimmäismäärien osalta 2 päivänä joulukuuta 2011 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1259/2011 (EUVL L 320, 3.12.2011, s. 18) liitteessä olevan 5.3 jakson mukaisesti.

⁽¹³⁾ Nämä EQS:t tarkoittavat kyseisten aineiden biosaatavia pitoisuuksia.

⁽¹⁴⁾ PCDD: polyklooratut dibentso-p-dioksiinit; PCDF: polyklooratut dibentsofuraanit, PCB-DL: dioksiinin kaltaiset polyklooratut bifenyylit; TEQ: toksisuusekvivalentit Maailman terveysjärjestön vuoden 2005 toksisuusekvivalenteina."